

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 108

Rozeslána dne 21. prosince 2007

Cena Kč 24,-

O B S A H:

- 343. Zákon, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
 - 344. Zákon, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů
 - 345. Zákon, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
 - 346. Zákon, kterým se mění zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
 - 347. Zákon, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
 - 348. Zákon, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů
-

343

ZÁKON

ze dne 27. listopadu 2007,

kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna školského zákona

Čl. I

Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 158/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb. a zákona č. 624/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 20 odstavce 1 až 3 včetně poznámek pod čarou č. 13a až 13f znějí:

„(1) Občané Evropské unie a jejich rodinní příslušníci mají přístup ke vzdělávání a školským službám podle tohoto zákona za stejných podmínek.

(2) Osoby, které nejsou uvedeny v odstavci 1, mají za stejných podmínek jako občané Evropské unie přístup:

- a) k základnímu vzdělávání, včetně vzdělávání při výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy, pokud pobývají na území České republiky,
- b) ke školnímu stravování a k zájmovému vzdělávání poskytovanému ve školském zařízení pro zájmové vzdělávání v pravidelné denní docházce, pokud jsou žáky základní školy, odpovídajícího ročníku střední školy nebo odpovídajícího ročníku konzervatoře,
- c) ke střednímu vzdělávání a vyššímu odbornému vzdělávání, včetně vzdělávání při výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy, pokud pobývají oprávněně na území České republiky,
- d) k předškolnímu vzdělávání, základnímu uměleckému vzdělávání, jazykovému vzdělávání a ke školským službám podle tohoto zákona, pokud mají právo pobytu na území České republiky^{13a)} na dobu delší než 90 dnů^{13a)}, popřípadě pokud jsou osobami oprávněnými pobývat na území České republiky za účelem výzkumu^{13b)}, azy-lanty, osobami požívajícími doplňkové ochra-ny^{13c)}, žadateli o udělení mezinárodní ochrany^{13d)} nebo osobami požívajícími dočasnou ochrany^{13e)}.

(3) Osoby uvedené v odstavci 2 písm. c) a d) se stávají dětmi, žáky nebo studenty příslušné školy nebo školského zařízení za podmínek stanovených tímto zákonem, pokud řediteli školy nebo školského zařízení prokáží nejpozději při zahájení vzdělávání nebo poskytování školských služeb oprávněnost svého pobytu na území České republiky. Oprávněnost pobytu na území České republiky se prokazuje dokladem podle zvláštního právního předpisu^{13f)}.

^{13a)} Čl. 10 písm. b) směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány.

^{13b)} Čl. 12 směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

^{13c)} Čl. 23 odst. 2 a čl. 27 směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany.

^{13d)} Čl. 10 odst. 1 směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl.

^{13e)} Čl. 14 odst. 1 směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími.
Zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů.

^{13f)} Zákon č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 221/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

2. V § 28 odst. 2 písmeno a) zní:

„a) jméno a příjmení, rodné číslo, popřípadě datum narození, nebylo-li rodné číslo dítěti, žákovi nebo studentovi přiděleno, dále státní občanství, místo narození a místo trvalého pobytu, popřípadě místo pobytu na území České republiky podle druhu pobytu cizince nebo místo pobytu v zahraničí, nepobývá-li dítě, žák nebo student na území České republiky,“.

3. V § 28 odst. 3 písmeno a) zní:

„a) jméno a příjmení, rodné číslo, popřípadě datum narození, nebylo-li rodné číslo dítěti, žákovi nebo studentovi přiděleno, dále státní občanství a místo trvalého pobytu, popřípadě místo pobytu na území České republiky podle druhu pobytu cizince nebo místo pobytu v zahraničí, nepobývá-li dítě, žák nebo student na území České republiky.“.

4. V § 36 odstavec 2 zní:

„(2) Povinná školní docházka se vztahuje na státní občany České republiky a na občany jiného členského státu Evropské unie, kteří na území České republiky pobývají déle než 90 dnů. Dále se povinná školní docházka vztahuje na jiné cizince, kteří jsou oprávněni pobývat na území České republiky trvale nebo přechodně po dobu delší než 90 dnů, a na účastníky řízení o udělení mezinárodní ochrany¹¹⁾“.

5. V § 38 odstavec 6 zní:

„(6) Ustanovení odstavců 3 až 5 se nevztahují na občany jiného členského státu Evropské unie, kteří pobývají na území České republiky přechodně po dobu delší než 90 dnů, a jiné cizince, kteří jsou oprávněni pobývat na území České republiky přechodně po dobu delší než 90 dnů, pokud plní povinnou školní docházku ve škole uvedené v odstavci 1 písm. c)“.

6. V § 160 odst. 3 se slova „§ 20 odst. 1 a 3“ nahrazují slovy „tohoto zákona“.

7. V § 172 odst. 8 se slova „§ 20,“ zrušují.

8. V § 172 se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní:

„(9) Osoba, která není státním občanem České republiky, může být ke vzdělávání v oboru vzdělání v oblasti vojenství nebo v oblasti krizového řízení ve škole zřizované Ministerstvem obrany přijata pouze s předchozím souhlasem zřizovatele; souhlas zřizovatele si vyžádá ředitel školy v přijímacím řízení. Zřizovatel je oprávněn souhlas podle předchozí věty odeprít pouze z důvodů ochrany veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.“.

Dosavadní odstavec 9 se označuje jako odstavec 10.

9. V § 183 se odstavce 6 až 10 včetně poznámek pod čarou č. 49 až 49e zrušují.

10. Za § 183 se vkládají nové § 183a a 183b, které včetně poznámek pod čarou č. 49 až 49f znějí:

„§ 183a

(1) Obce a kraje jsou povinny v rámci přenesené působnosti poskytovat ministerstvu statistické údaje v rámci statistických zjišťování zařazených do programu statistických zjišťování⁴⁹⁾ na daný rok.

(2) Ministerstvo, popřípadě jím zřízená právnická osoba, je při sdružování a zpracovávání údajů z doku-

mentace škol a školských zařízení a školních matrik a při provádění statistických zjišťování⁴⁹⁾ oprávněno využívat rodných čísel uchazečů, dětí, žáků a studentů. Právnická osoba, která vykonává činnost školy nebo školského zařízení, je pro účely uvedené ve větě první povinna rodná čísla uchazečů, dětí, žáků a studentů poskytovat.

(3) Ministerstvo vnitra poskytuje ministerstvu a krajskému úřadu pro účely vedení školského rejstříku z informačního systému evidence obyvatel^{49a)} údaje o obyvatelích, a to v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 3 jsou údaje o

a) státních občanech České republiky^{49b)}

1. jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
2. datum narození,
3. adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu,
4. zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,

b) cizincích, kteří jsou obyvateli,

1. jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
2. datum narození,
3. státní občanství, popřípadě více státních občanství,
4. druh a adresa místa pobytu,
5. počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
6. zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům.

(5) Ministerstvo a krajský úřad může poskytnuté údaje z informačního systému evidence obyvatel pro účely vedení školského rejstříku v rozsahu uvedeném v odstavci 4 dále předávat, třídit nebo kombinovat^{49c)}, popřípadě je blokuje, zjistí-li, že poskytnuté údaje nejsou přesné.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 183b

(1) V tomto zákoně se za občana Evropské unie považuje i občan Švýcarské konfederace a občan smluvního státu Smlouvy o Evropském hospodářském prostoru.

(2) V tomto zákoně se za rodinného příslušníka občana Evropské unie považuje cizinec, který není

občanem Evropské unie a může na území České republiky pobývat z důvodu svého postavení

- a) rodinného příslušníka občana Evropské unie podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky,
- b) osoby, na kterou se ustanovení zákona o pobytu cizinců na území České republiky, týkající se rodinných příslušníků občanů Evropské unie, vztahují obdobně.

(3) Stejná práva a povinnosti jako občan Evropské unie má podle tohoto zákona:

- a) dlouhodobě pobývajících rezidentů v Evropském společenství na území České republiky^{49d)},
- b) dlouhodobě pobývajících rezidentů v Evropském společenství na území jiného členského státu Evropské unie^{49e)}, jemuž bylo na území České republiky uděleno povolení k pobytu¹³⁾,
- c) osoba, které bylo na území České republiky uděleno povolení k pobytu z důvodu jejího postavení rodinného příslušníka dlouhodobě pobývajících rezidentů v Evropském společenství na území jiného členského státu Evropské unie.

(4) Osoba, která má odvozen svůj pobyt na území České republiky od nositele oprávnění ke sloučení rodiny^{49f)}, má podle tohoto zákona přístup ke vzdělávání a školským službám za stejných podmínek jako nositel tohoto oprávnění.

⁴⁹⁾ Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

^{49a)} Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.

^{49b)} Zákon č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

^{49c)} § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

^{49d)} Čl. 11 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty. § 83 zákona č. 326/1999 Sb.

^{49e)} Čl. 21 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.

^{49f)} Čl. 14 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny.“.

ČÁST DRUHÁ Změna zákona o azylu

Čl. II

V § 80 odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 57/2005 Sb. a zákona č. 165/2006 Sb., se věta první nahrazuje větou „Žadatelé o udělení mezinárodní ochrany mají přístup ke vzdělávání za podmínek stanovených školským zákonem^{12c)}“.

Poznámka pod čarou č. 12c zní:

„^{12c)} Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST TŘETÍ Změna zákona o dočasné ochraně cizinců

Čl. III

V zákoně č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění zákona č. 165/2006 Sb. a zákona č. 112/2006 Sb., § 33 včetně poznámky pod čarou č. 13a zní:

„§ 33

Cizinec požívající dočasné ochrany má přístup ke vzdělávání za podmínek stanovených školským zákonem^{13a)}. Pro účely studia na vysokých školách má cizinec požívající dočasné ochrany stejné postavení jako občan České republiky.

^{13a)} Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST ČTVRTÁ ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem prvního kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Topolánek v. r.

344

ZÁKON

ze dne 5. prosince 2007,

kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ Změna obchodního zákoníku

Čl. I

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., zákona č. 77/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 15/2002 Sb., zákona č. 125/2002 Sb., zákona č. 126/2002 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 312/2002 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 87/2003 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 484/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 216/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb. a zákona č. 308/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ , a zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾“.

Poznámka pod čarou č. 1 zní:

¹⁾ První směrnice Rady 68/151/EHS ze dne 9. března 1968 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření.

Druhá směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností

a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření.

Třetí směrnice Rady 78/855/EHS ze dne 9. října 1978, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o fúzích akciových společností.

Šestá směrnice Rady 82/891/EHS ze dne 17. prosince 1982, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o rozdělení akciových společností.

Směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se klamavé reklamy.

Směrnice Rady 84/647/EHS ze dne 19. prosince 1984 o užívání vozidel najatých bez řidiče pro silniční přepravu zboží.

Směrnice Rady 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců.

Směrnice Rady 89/117/EHS ze dne 13. února 1989 o povinnostech poboček usazených ve členském státě, zřízených úvěrovými a finančními institucemi se sídlem mimo tento členský stát, pokud se jedná o zveřejňování ročních účetních dokladů.

Jedenáctá směrnice Rady 89/666/EHS ze dne 21. prosince 1989 o zveřejňování poboček vytvořených v členském státě některými formami společností řídicích se právem jiného členského státu.

Dvanáctá směrnice Rady 89/667/EHS ze dne 21. prosince 1989 v oblasti práva společností o společnostech s ručením omezeným s jediným společníkem.

Směrnice Rady 92/101/EHS ze dne 23. listopadu 1992, kterou se mění směrnice 77/91/EHS o zakládání akciových společností a o udržování a změnách jejich základního kapitálu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES ze dne 6. října 1997, kterou se mění směrnice 84/450/EHS o klamavé reklamě tak, aby zahrnovala srovnávací reklamu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/58/ES ze dne 15. července 2003, kterou se mění směrnice Rady 68/151/EHS, pokud jde o požadavky na zveřejňování týkající se některých forem společností.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění.“

Dosavadní poznámky pod čarou č. 1, 2, 3, 3a, 1, 4a, 5, 10, 6, 6a, 7, 8, 6b, 9, 11, 12 a 4 se označují jako poznámky pod čarou č. 2 až 18, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

2. V § 13a odst. 1 věť první se slova „a fakturách“ nahrazují slovy „ , fakturách, smlouvách a v rámci informací zpřístupňovaných veřejnosti prostřednictvím dálkového přístupu (dále jen „internetové stránky“)“.

3. V § 13a odst. 1 větě druhé se za slova „v těchto listinách“ vkládají slova „a na internetových stránkách“.

4. V § 13a odst. 2 větě první se slova „a fakturách“ nahrazují slovy „, fakturách, smlouvách a na internetových stránkách“.

5. V § 13a odstavec 3 zní:

„(3) Na objednávkách, obchodních dopisech, fakturách, smlouvách a na internetových stránkách týkajících se podniku zahraniční osoby nebo organizační složky podniku zahraniční osoby nemusí být uveden údaj o zápisu zahraniční osoby do evidence podnikatelů ve státě, jehož právem se zahraniční osoba řídí nebo v němž má bydliště, pokud toto právo zápis do takové evidence neukládá nebo neumožňuje.“.

6. V § 21 odstavec 5 včetně poznámek pod čarou č. 1a a 1b zní:

„(5) Ustanovení odstavce 4 se nevztahuje na fyzickou osobu, která je

- a) státním příslušníkem členského státu Evropské unie, jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor nebo Švýcarské konfederace,
- b) rodinným příslušníkem osoby podle písmene a), který má v České republice právo pobytu^{1a)},
- c) státním příslušníkem třetího státu, kterému bylo v členském státě Evropské unie přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta^{1b)},
- d) rodinným příslušníkem osoby podle písmene c), kterému bylo v České republice vydáno povolení k dlouhodobému pobytu^{1b)}.

^{1a)} Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

^{1b)} Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.“.

7. V § 28 odst. 3 se věta druhá nahrazuje větou „Úředně ověřený elektronický opis vydá rejstříkový soud jen na výslovnou žádost.“.

8. V § 29 odstavec 7 zní:

„(7) Jestliže existuje nesoulad mezi zněním obsahu zápisu v obchodním rejstříku v českém a cizím jazyce nebo listin uložených ve sbírce listin v českém jazyce a dobrovolně uloženým překladem těchto listin do cizího jazyka podle § 38k odst. 4, nelze se vůči třetím osobám dovolávat znění zveřejněného nebo uloženého do sbírky listin v cizím jazyce. Třetí osoba se však může dovolávat znění zveřejněného nebo ulože-

ného do sbírky listin v cizím jazyce, ledaže podnikatel prokáže, že znala znění obsahu zápisu nebo listiny uložené v českém jazyce.“.

9. V § 33 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Návrh na zápis se podává a zápis v obchodním rejstříku se provádí v českém jazyce. Navrhovatel může požádat, aby zápis v obchodním rejstříku byl proveden také v jakémkoliv cizím jazyce. Soud návrhu vyhově, bude-li k návrhu přiložen úředně ověřený překlad znění zápisu do cizího jazyka.“.

10. V § 34 odst. 1 písm. c) se slova „jsou občany České republiky nebo některého z členských států Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, pokud o zápis požádají; to platí obdobně pro fyzické osoby, které jsou podnikateli a mají v některém z uvedených států trvalý pobyt“ nahrazují slovy „mají bydliště v České republice a osoby podle § 21 odst. 5, které podnikají na území České republiky, pokud o zápis požádají“.

11. V § 38i odst. 1 písm. i) se slova „a návrhy uvedených smluv,“ zrušují.

12. V § 38i se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 1c zní:

„(3) Návrh na rozdělení zisku a jeho konečná podoba anebo na vypořádání ztráty, není-li součástí účetní závěrky^{1c)}, a zpráva o vztazích mezi propojenými osobami, jestliže ovládaná osoba zpracovává výroční zprávu, se ukládají do sbírky listin spolu s účetní závěrkou^{1c)} nebo výroční zprávou.

^{1c)} Čtvrtá směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých společností.“.

13. V § 38j odst. 1 písm. a) se slova „jestliže tato úprava není v souladu s požadavky tohoto zákona a zvláštních právních předpisů“ nahrazují slovy „jestliže tyto účetní záznamy nejsou vypracovány v souladu s předpisy práva Evropských společenství nebo rovnocenným způsobem a jde-li o organizační složky (pobočky) zahraničních úvěrových a finančních institucí, rovněž v případě, že není splněna podmínka vzájemnosti“.

14. V § 38j odst. 1 písm. a) se za slova „vztahují k činnosti organizační složky“ vkládá čárka.

15. V § 38j odstavec 2 zní:

„(2) Povinnost uložení účetních záznamů podle odstavce 1 písm. a), která se vztahuje k činnosti organizační složky, neplatí pro zahraniční právnickou osobu, která se řídí právem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, a organizační složku jejího podniku (pobočku), a pro zahraniční fyzickou osobu, která je státním příslušníkem členského státu Evropské unie nebo

jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, a organizační složku jejího podniku (pobočku). U zahraniční osoby a organizační složky jejího podniku (pobočky) podle věty první se do sbírky listin uloží jen listiny uvedené v odstavci 1 písm. a) části věty před středníkem a listiny uvedené v odstavci 1 písm. b), c) a e).“.

16. V § 38j se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

17. V § 38k odst. 3 se za slovo „Listiny“ vkládají slova „ , jimiž se dokládají zapisované skutečnosti a které se neukládají do sbírky listin, a dále listiny ukládané do sbírky listin podle § 38i odst. 1 písm. h), i), j), k), l) a p), § 38i odst. 2 a § 38j“.

18. V § 38k odstavec 4 zní:

„(4) Listiny ukládané do sbírky listin podle § 38i odst. 1 písm. a) až g), m), n) a o) se vyhotovují a ukládají do sbírky listin v českém jazyce. Ve sbírce listin lze uložit i překlad takové listiny do jakéhokoliv cizího jazyka. Nepůjde-li o překlad listiny do některého z úředních jazyků Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, musí být úředně ověřen.“.

19. V § 38k se odstavec 5 zrušuje.

20. V § 56 odst. 3 se slova „v § 35 písm. b)“ nahrazují slovy „v § 37 odst. 1 větě druhé“.

21. V § 153a odst. 5 se věta poslední nahrazuje větou „Účetní závěrka musí být ověřena auditorem, pokud tak výslovně stanoví zákon; v takovém případě musí být ověřena auditorem i zahajovací rozvaha nástupnické společnosti.“.

22. V § 164 odst. 4 větě druhé se slova „nebo užší prospekt cenného papíru“ zrušují.

23. V § 164 odst. 4 větě třetí se slova „nebo užšího prospektu cenného papíru“ zrušují.

24. V § 180 odst. 4 se slovo „důvěrnou“ nahrazuje slovem „vnitřní“.

25. V § 183a odst. 10 písm. e) se slovo „důvěrných“ nahrazuje slovem „vnitřních“.

26. V § 183b odst. 4 písm. a) bodu 1 se slova „podle § 183d odst. 8“ nahrazují slovy „podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu“.

27. V § 183e odst. 1 se slovo „důvěrné“ nahrazuje slovem „vnitřní“ a slovo „důvěrných“ slovem „vnitřních“.

28. V § 183e odst. 6 se slovo „důvěrných“ nahrazuje slovem „vnitřních“.

29. V § 220d odst. 1 se slova „(§ 27a odst. 2)“ nahrazují slovy „(§ 38i)“.

30. V § 220d odst. 2 se na konci textu písmene d)

čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „údaje, z nichž je sestavena mezitímní účetní závěrka, nesmí být starší než tři měsíce počítáno ke dni vyhotovení návrhu smlouvy o fúzi,“.

31. V § 220e odst. 12 písm. b) se slova „alespoň jeden měsíc před rozhodnutím představenstva“ nahrazují slovy „ve lhůtě stanovené v § 220d odst. 5“.

32. V § 220p odst. 9 se poslední věta zrušuje.

33. V § 263 odst. 1 se slova „§ 323 až 323i“ nahrazují slovy „§ 323 až 323f“.

34. V § 323a odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 5 zní:

„(1) Finančním zajištěním se v souladu s právem Evropských společenství⁵⁾ rozumí

a) zástavní právo k finančnímu kolaterálu sjednané stranami uvedenými v odstavci 3 za účelem zajištění pohledávky finančního charakteru a

b) převod finančního kolaterálu sjednaný stranami uvedenými v odstavci 3 za účelem zajištění nebo jiného krytí pohledávky finančního charakteru, včetně repo obchodů, přičemž, pokud to povaha finančního kolaterálu připouští, dochází k převodu vlastnického práva k němu na příjemce finančního zajištění,

nebylo-li sjednáno, že nejde o finanční zajištění.

⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění.“.

35. V § 323a odst. 2 písm. b) se slova „držet finanční kolaterál a nakládat s ním“ nahrazují slovy „vlastnit finanční kolaterál či jej držet nebo nakládat s ním anebo vykonávat práva k němu“.

36. V § 323a odst. 2 písm. d) se za slovo „měně“ vkládají slova „ , pohledávka na výplatu těchto peněz nebo obdobná pohledávka na vrácení peněz, zejména pohledávka z obchodu na finančním trhu“.

37. V § 323a odst. 2 písmeno e) zní:

„e) repo obchodem prodej finančních nástrojů se současně sjednanou zpětnou koupí a koupě finančních nástrojů se současně sjednaným zpětným prodejem,“.

38. V § 323a odst. 2 písm. f) se slovo „neplnění“ nahrazuje slovy „prodlení s plněním“, slova „jakákoliv obdobná skutečnost dohodnutá mezi poskytovatelem a příjemcem finančního zajištění“ se nahrazují slovy „jiná skutečnost“, za slova „ze které“ se vkládají slova „na základě zákona nebo ujednání o finančním zajištění“ a slova „upravujícího podnikání na kapitálovém trhu“ se zrušují.

39. V § 323a odst. 2 písm. g) bodu 2 se za slovo „skutečnost“ vkládají slova „vymezená v ujednání o finančním zajištění“.

40. V § 323a odst. 3 písm. c) se slova „finanční instituce“⁶⁾ nahrazují slovy „pojišťovna“^{6c)}, zajišťovna“^{6c)}, obchodník s cennými papíry“^{6d)}, investiční společnost“^{6e)}, investiční fond“^{6e)}, penzijní fond“^{6f)} nebo jiná finanční instituce“⁶⁾.

Poznámky pod čarou č. 6, 6b, 6c, 6d, 6e a 6f znějí:

⁶⁾ Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

^{6b)} Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejím výkonu.

^{6c)} Zákon č. 363/1999 Sb., o pojištnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištnictví), ve znění pozdějších předpisů.

^{6d)} Zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

^{6e)} Zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů.

^{6f)} Zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů.“

41. V § 323a odst. 3 písm. r) se slova „která podle poslední výroční zprávy nebo konsolidované výroční zprávy splňuje alespoň dvě ze tří kritérií, kterými jsou celková výše aktiv dosahující částky alespoň 600 000 000 Kč, čistý roční obrát dosahující částky alespoň 1 200 000 000 Kč a vlastní kapitál dosahující částky alespoň 60 000 000 Kč,“ zrušují a za slovo „stranou“ se vkládají slova „ujednání o finančním zajištění v okamžiku jeho sjednání“.

42. V § 323a odst. 4 se slovo „rovnocenným“ zrušuje, za slovo „kolaterálu“ se vkládají slova „srovnatelné hodnoty“ a slova „toto právo“ se nahrazují slovy „kterékoli z těchto práv“.

43. V § 323a odst. 5 se slovo „rovnocenným“ zrušuje a za slovo „kolaterálem“ se vkládají slova „srovnatelné hodnoty“.

44. V § 323a odst. 6 se za slovo „nedostatečným“ vkládají slova „ , zejména dojde-li ke změně hodnoty finančního kolaterálu nebo výše příslušné pohledávky finančního charakteru“ a slova „rovnocenným finančním kolaterálem“ se nahrazují slovy „ , ledaže bylo sjednáno jinak“.

45. V § 323a odst. 8 se za slova „Rovnocenný finanční kolaterál“ vkládají slova „a finanční kolaterál podle odstavců 5 a 6“.

46. V § 323b odst. 4 se na konci textu tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „tím není dotčeno ustanovení § 323a odst. 8.“.

47. V § 323c odst. 4 úvodní větě se slovo „Na“ nahrazuje slovy „Pokud nebylo sjednáno jinak, na“ a v písmenu b) se slova „jakýkoliv jiný státní orgán“

nahrazují slovy „jiný orgán veřejné moci, nebo jiná osoba“.

48. Ve společném nadpise nad § 323d se slova „pohledávce z vkladu“ nahrazují slovy „peněžním prostředkům“.

49. V § 323d odst. 1 se slova „pohledávce z vkladu“ nahrazují slovy „peněžním prostředkům“.

50. V § 323d odstavec 2 zní:

„(2) Bylo-li to sjednáno, je příjemce finančního zajištění oprávněn podle sjednaných podmínek nakládat se zastavenými peněžními prostředky. Je-li příjemce finančního zajištění oprávněn nakládat se zastavenými peněžními prostředky, není oprávněn nakládat s těmito peněžními prostředky poskytovatel finančního zajištění.“

51. V § 323d odst. 3 se slova „do výše pohledávky z vkladu ke dni vzniku finančního zajištění“ zrušují.

52. V § 323d odst. 3 se slova „s peněžními prostředky poskytovatele finančního zajištění“ nahrazují slovy „se zastavenými peněžními prostředky“, slova „chybějící peněžní prostředky do výše pohledávky z vkladu ke dni vzniku finančního zajištění“ se nahrazují slovy „peněžní prostředky ve výši, s níž nakládal,“ a na konci textu se tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „tím není dotčeno ustanovení § 323a odst. 8.“.

53. V § 323d odst. 4 se slova „s peněžními prostředky poskytovatele finančního zajištění“ nahrazují slovy „se zastavenými peněžními prostředky“ a slovo „chybějících“ se zrušuje.

54. V § 323e odst. 1 se slova „z peněžních prostředků, které jsou předmětem zastavené pohledávky z vkladu“ nahrazují slovy „ze zastavených peněžních prostředků“.

55. V § 323e odst. 2 se slova „s peněžními prostředky, které jsou zastavenou pohledávkou z vkladu“ nahrazují slovy „se zastavenými peněžními prostředky“.

56. § 323f zní:

„§ 323f

Převod finančního kolaterálu

Právní účinky finančního zajištění ve formě převodu finančního kolaterálu se řídí ujednáním stran bez ohledu na obecnou úpravu zajišťovacího převodu práva, zajišťovacího postoupení pohledávky a zástavního práva; tím není dotčeno ustanovení § 323a.“.

57. § 323g, 323h a 323i se zrušují.

58. V § 387 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Práva z finančního zajištění a ujednání o něm

se nepromlčí dříve, než se promlčí poslední z pohledávek finančního charakteru zajištěných příslušným ujednáním o finančním zajištění.“.

59. V § 735 se věta druhá zrušuje.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Povinnost vyhotovit a ukládat listiny ukládané do sbírky listin v českém jazyce podle § 38k odst. 4 obchodního zákoníku se nevztahuje na listiny uložené do sbírky listin před dnem účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o přestupcích

Čl. III

V § 24 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 370/2000 Sb. a zákona č. 62/2002 Sb., písmeno c) včetně poznámek pod čarou č. 4 až 6 zní:

„c) poruší povinnost

1. uvádět na všech objednávkách, obchodních dopisech, fakturách, smlouvách a v rámci informací zpřístupňovaných veřejnosti prostřednictvím dálkového přístupu údaje o své obchodní firmě, a nemá-li ji, o jménu a příjmení nebo

názvu, sídle nebo místu podnikání, zápisu do obchodního rejstříku včetně spisové značky, podnikatelé nezapsaní v obchodním rejstříku údaj o zápisu do jiné evidence, v níž jsou zapsáni, popřípadě o zápisu organizační složky podniku nebo podniku zahraniční osoby do obchodního rejstříku, včetně spisové značky⁴⁾,
2. podat návrh na zápis, změnu nebo výmaz zápisu v obchodním rejstříku nebo uložit listinu do sbírky listin⁵⁾,
3. používat při podnikání obchodní firmu, a nemá-li ji, jméno a příjmení nebo název⁶⁾.

⁴⁾ § 13a obchodního zákoníku.

⁵⁾ § 27 až 38l obchodního zákoníku.

⁶⁾ § 8 až 11 obchodního zákoníku.“.

Dosavadní poznámky pod čarou č. 3m, 3n, 3h, 3o, 3i, 3c, 4, 5, 6, 7, 10 a 11 se označují jako poznámky pod čarou č. 7 až 18, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

ČÁST TŘETÍ ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem třetího měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Topolánek v. r.

345

ZÁKON

ze dne 5. prosince 2007,

kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
Změna trestního řádu

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb. a zákona č. 179/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 36 odst. 4 písmeno e) zní:

„e) v řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí (§ 452 odst. 2, § 455 odst. 2) a v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, kterým byl uložen peněžitý trest nebo pokuta (§ 460r odst. 2), nebo“.

2. V § 151 odst. 2 se odkaz na poznámku pod čarou č. 4 nahrazuje odkazem na poznámku pod čarou č. 3a.

Poznámka pod čarou č. 3a zní:

„^{3a)} § 11 odst. 1 a § 15 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.“.

3. § 350b včetně poznámky pod čarou č. 4 zní:

„§ 350b

(1) Jakmile nabyde právní moci rozsudek, kterým byl uložen trest vyhoštění, předseda senátu zašle nařízení výkonu trestu Policii České republiky a vyzve zároveň odsouzeného, aby z České republiky neprodleně vycestoval.

(2) Nehrozí-li obava, že odsouzený, který je na svobodě, se bude skrývat nebo jinak mařit výkon trestu vyhoštění, může mu předseda senátu poskytnout přiměřenou lhůtu k obstarání jeho záležitostí. Tato lhůta nesmí být delší než jeden měsíc ode dne, kdy rozsudek nabyl právní moci.

(3) Lhůtu uvedenou v odstavci 2 může předseda senátu na žádost odsouzeného i opakovaně prodloužit, nejdéle však na 180 dnů ode dne, kdy rozsudek nabyl právní moci, jestliže odsouzený prokáže, že učinil všechny úkony potřebné k obstarání cestovních dokladů a dalších náležitostí potřebných k vycestování, avšak dosud nemůže z České republiky vycestovat.

(4) Požádal-li odsouzený k trestu vyhoštění o udělení mezinárodní ochrany podle zvláštního právního předpisu⁴⁾, a nejde-li o žádost zcela zjevně nedůvodnou, předseda senátu na žádost odsouzeného nebo i bez takové žádosti odloží výkon trestu vyhoštění. O odložení výkonu trestu vyhoštění z tohoto důvodu předseda senátu vyrozumí orgán příslušný k řízení o udělení mezinárodní ochrany podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ a zároveň jej požádá, aby mu neprodleně po ukončení řízení oznámil, jakým způsobem bylo o žádosti rozhodnuto.

(5) Byla-li odsouzenému k trestu vyhoštění udělena doplňková ochrana podle zvláštního právního předpisu⁴⁾, předseda senátu odloží výkon trestu vyhoštění na dobu jejího udělení. O odložení výkonu trestu vyhoštění z tohoto důvodu předseda senátu vyrozumí orgán příslušný k udělení doplňkové ochrany podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ a zároveň jej požádá, aby mu neprodleně oznámil skutečnost, že doplňková ochrana odsouzenému zanikla nebo mu byla odňata.

(6) Proti rozhodnutí podle odstavce 4 je přípustná stížnost.

⁴⁾ Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V § 350g se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který včetně poznámky pod čarou č. 5 zní:

„(2) Nebyl-li občan Evropské unie, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt, nebo v posledních 10 letech nepřetržitě pobývá na území České republiky, anebo jeho rodinný příslušník⁵⁾ bez ohledu na státní příslušnost, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt, vyhoštěn do dvou let od pravomocného uložení trestu vyhoštění, předseda senátu ověří, zda nenastaly skutečnosti, pro které trest vyhoštění nelze uložit.“.

⁵⁾ § 15a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 161/2006 Sb. a zákona č. 428/2005 Sb.“.

5. V § 350h se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Je-li odsouzený ve vyhošťovací vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, vyrozumí předseda senátu o pravomocném upuštění od výkonu trestu vyhoštění příslušnou věznicí.“.

6. V § 387 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Je-li pro účely dodání obviněného příslušnému soudu zapotřebí požádat jiný než vydávající cizí stát o umožnění průvozu obviněného jeho územím, žádost o povolení průvozu zasílá příslušnému orgánu takového státu Ministerstvo spravedlnosti.“.

7. V § 393 odst. 1 se na konci textu písmene f) doplňují slova „ , není-li zaručena vzájemnost“.

8. V části čtvrté hlavě dvacáté páté se za oddíl osmý doplňuje nový oddíl devátý, který včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 6 až 8 zní:

„Oddíl devátý

Zvláštní postup při uznání a výkonu rozhodnutí o peněžitých sankcích a jiných peněžitých plněních s členskými státy Evropské unie

§ 460a

(1) Ustanovení tohoto oddílu se použijí na postup při uznání a výkonu pravomocného odsuzujícího rozhodnutí za trestný čin nebo jiný delikt nebo rozhodnutí vydaného na jeho základě, pokud bylo vydáno v souladu s právním předpisem Evropské unie⁶⁾,

- a) kterým byl uložen peněžitý trest nebo pokuta,
- b) kterým byla poškozenému přiznána náhrada škody vůči odsouzenému,
- c) kterým bylo rozhodnuto o povinnosti odsouze-

ného k náhradě nákladů řízení vedoucího k odsuzujícímu rozhodnutí za trestný čin nebo za jiný delikt, nebo

- d) kterým bylo uloženo odsouzenému zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí,

pokud bylo vydáno soudem České republiky v trestním řízení (dále jen „rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních“), nebo soudem jiného členského státu Evropské unie v trestním řízení anebo správním orgánem takového státu za předpokladu, že proti rozhodnutí správního orgánu o trestném činu nebo jiném deliktu je přípustný opravný prostředek, o kterém rozhoduje soud s pravomocí i ve věcech trestních (dále jen „rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních“).

(2) Ustanovení tohoto oddílu se neužijí na uznání a výkon rozhodnutí, kterými byla přiznána náhrada škody poškozenému v občanskoprávním řízení, ani na rozhodnutí, kterým bylo vysloveno propadnutí majetku nebo jeho části, propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, anebo její zabránění.

(3) Nestanoví-li tento oddíl jinak, použijí se na postup při uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních a na postup při předání rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních z České republiky do jiného členského státu Evropské unie pro účely jeho uznání a výkonu přiměřeně ustanovení oddílu sedmého.

Uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních

§ 460p

(1) Rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních lze na území České republiky uznat a vykonat, pokud má odsouzený na území České republiky obvyklé bydliště nebo majetek. Při ověřování, zda je dána příslušnost soudů České republiky se vychází ze skutečností uvedených v osvědčení⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460a odst. 1 a z vlastního provedeního šetření, případně též z dodatečných informací poskytnutých státem žádajícím o uznání a výkon takového rozhodnutí.

(2) K řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních je příslušný krajský soud, v jehož obvodu má odsouzený majetek. Pokud se majetek odsouzeného nachází v obvodech více soudů, je z těchto soudů k řízení příslušný soud, který jako první obdržel rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá. Pokud odsouzený nemá na území České republiky majetek, je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má odsouzený obvyklé bydliště.

(3) Krajský soud příslušný podle odstavce 2 roz-

hoduje i o všech souvisejících otázkách vykonávacího řízení.

(4) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních zasláno soudu nebo jinému orgánu, který není k řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému krajskému soudu; o tomto postoupení nepříslušný orgán vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který takové rozhodnutí vydal.

(5) Pokud krajský soud, kterému bylo zasláno nebo postoupeno rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, na základě provedeného šetření podle odstavce 1 zjistí, že soudy České republiky nejsou příslušné k uznání a výkonu takového rozhodnutí, neprodleně o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který o uznání a výkon takového rozhodnutí požádal, a zasláné rozhodnutí mu vrátí. Zároveň mu oznámí, že z tohoto důvodu nelze zasláné rozhodnutí na území České republiky uznat a vykonat.

(6) Pokud krajský soud zjistí, že odsouzený, vůči němuž směřuje rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, o jehož uznání a výkon se žádá, zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého, postupuje obdobně podle odstavce 5. Nelze-li řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních zahájit nebo v něm nelze pokračovat z jiných obdobných důvodů, které nejsou důvodem pro odmítnutí uznání a výkonu zasláného rozhodnutí, krajský soud o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který takové rozhodnutí vydal, a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkon zasláného rozhodnutí trvá.

§ 460q

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

Krajský soud uzná a vykoná rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních i v případě, že jednání, pro které bylo takové rozhodnutí vydáno, není trestným činem podle práva České republiky, jde-li o

- a) jednání uvedená v § 412 odst. 2,
- b) porušení pravidel silničního provozu, včetně porušení předpisů o době řízení, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku a předpisů o přepravě nebezpečných věcí,
- c) pašování zboží,
- d) porušování práv k duševnímu vlastnictví,
- e) vyhrožování nebo použití násilí vůči osobám, včetně násilí při sportovních událostech,
- f) poškození cizí věci,
- g) krádež,

- h) jednání označená podle právních předpisů státu, který žádá o uznání a výkon svého rozhodnutí, jako trestný čin nebo jiný delikt, k jejichž trestnímu postihu zavazuje členská státy Evropské unie právní akt Evropských společenství nebo Evropské unie.

§ 460r

Podmínky uznání a výkonu

(1) Krajský soud rozhodne po písemném vyjádření státního zástupce ve veřejném zasedání rozsudkem o tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, které mu bylo zasláno příslušným orgánem tohoto státu, uzná a vykoná, nebo zda se jeho uznání a výkon odmítne. Rozsudek doručí odsouzenému a státnímu zástupci.

(2) Odsouzený musí mít v tomto řízení vždy obhájce, pokud se v něm rozhoduje o tom, zda se uzná a vykoná rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedené v § 460o odst. 1 písm. a).

(3) Krajský soud rozhodne o odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeného v odstavci 1, pokud

- a) v České republice již bylo pravomocně rozhodnuto v téže věci pro tentýž skutek vůči téže osobě, nebo bylo takové rozhodnutí vydáno a vykonáno v jiném státě,
- b) čin není trestným činem podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 460q; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze uznání a výkon takového rozhodnutí odmítnout pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků a cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel a měny jako právní předpisy státu, který o uznání a výkon rozhodnutí žádá,
- c) nárok na plnění nebo na výkon sankce uložené rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro trestný čin nebo jiný delikt, jejichž postihování je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,
- d) rozhodnutí bylo vydáno pro trestný čin nebo jiný delikt spáchaný na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo letadla, které jsou registrovány v České republice, nebo v Antarktidě,
- e) rozhodnutí bylo vydáno pro trestný čin nebo jiný delikt spáchaný mimo území České republiky a státu, který o uznání a výkon rozhodnutí žádá, a podle právního řádu České republiky nemají

orgány České republiky pravomoc takový trestný čin nebo jiný delikt postihovat,

- f) rozhodnutí bylo vydáno pro trestný čin nebo jiný delikt, jejichž pachatelem je osoba, která požívá výsad a imunit podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva,
- g) rozhodnutí bylo vydáno pro trestný čin nebo jiný delikt, jejichž pachatelem je osoba, která podle právního řádu České republiky není odpovědná za spáchání trestného činu nebo jiného deliktu pro nedostatek věku,
- h) uložený peněžitý trest nebo plnění nepřesahuje částku 70 eur; částka uvedená v jiné měně se přepočte z cizí měny na euro podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ke dni, kdy bylo takové rozhodnutí vydáno,
- i) uznání a výkon rozhodnutí je v rozporu se zájmy České republiky chráněnými v § 377, nebo
- j) ze strany státu, který žádá o uznání a výkon rozhodnutí, není zaručena vzájemnost.

(4) Je-li dán důvod pro odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedený v odstavci 3 písm. c) nebo i), krajský soud si před rozhodnutím o odmítnutí uznání a výkonu takového rozhodnutí vyžádá stanovisko příslušného orgánu státu, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, zejména za účelem opatření si všech potřebných informací pro své rozhodnutí; v případě potřeby může krajský soud požádat tento příslušný orgán o neprodlené zaslání potřebných dodatečných podkladů a doplnění.

§ 460s

(1) Krajský soud dále rozhodne o odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, které mu bylo zasláno podle § 460r odst. 1, pokud k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1, toto osvědčení je neúplné nebo zjevně neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, anebo vyplývá-li z osvědčení připojeného k rozhodnutí, že

- a) osoba odsouzená za trestný čin nebo jiný delikt, na jejichž základě bylo vydáno takové rozhodnutí, nebyla poučena o svém právu podat proti takovému rozhodnutí opravný prostředek nebo o lhůtě, v jaké lze takový opravný prostředek podat, nebo
- b) řízení vedoucí k vydání takového rozhodnutí se konalo v nepřítomnosti osoby, která spáchala trestný čin nebo jiný delikt, ve vztahu k němuž bylo takové rozhodnutí vydáno, a tato osoba buď o řízení nebyla řádně vyrozuměna, nebo se nevzdala opravného prostředku proti takovému rozhodnutí, nevzala jej zpět, nebo jiným způsobem nevyjádřila, že opravný prostředek nepodá.

(2) Pokud k rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních není připojeno osvědčení⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1, toto osvědčení je neúplné nebo zjevně neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo je dán důvod pro odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedený v odstavci 1, krajský soud si před rozhodnutím o odmítnutí uznání a výkonu takového rozhodnutí vyžádá stanovisko příslušného orgánu státu, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, zejména za účelem opatření si všech potřebných informací pro své rozhodnutí; krajský soud může požádat tento příslušný orgán o neprodlené zaslání osvědčení⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1, jeho opraveného znění nebo jiných potřebných dodatečných podkladů a doplnění.

(3) Není-li zaslané osvědčení přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky⁸⁾ přijmout, krajský soud vyzve příslušný orgán státu, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal překlad osvědčení do příslušného jazyka, a zároveň jej upozorní, že pokud překlad osvědčení nezašle bez řádného důvodu ve stanovené lhůtě, krajský soud rozhodne o odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních.

§ 460t

Uznání a výkon

(1) Nejde-li o případ podle § 460p odst. 5 a 6, nebo nejsou-li dány důvody pro odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedených v § 460r odst. 3 nebo § 460s, krajský soud rozhodne o uznání takového rozhodnutí a zároveň rozhodne, že se uznané rozhodnutí vykoná.

(2) Byl-li rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. a) uložen peněžitý trest, krajský soud rozhodnutí uzná a v něm uložený peněžitý trest vykoná jako peněžitý trest pouze v případě, že byl uložen soudem jiného členského státu Evropské unie za jednání, které je trestným činem i podle právního řádu České republiky. V případě, že byl peněžitý trest uložen za jednání uvedené v § 460q, které není trestným činem i podle právního řádu České republiky, nebo byl uložen jiným orgánem než soudem, krajský soud rozhodnutí uzná a v něm uložený peněžitý trest přemění na pokutu.

(3) Byla-li rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. a) uložena pokuta, krajský soud ji nesmí přeměnit na peněžitý trest.

(4) Krajský soud při uznání rozhodnutí jiného

členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních ponechá v něm uloženou peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění v nezměněné výši. Pokud však bylo uznávané rozhodnutí vydáno pro trestný čin nebo jiný delikt, který nebyl spáchán na území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky mají orgány České republiky pravomoc takový trestný čin nebo jiný delikt postihovat, uznají se rozhodnutí uvedená v § 460o odst. 1 písm. a) tak, že krajský soud sníží výměru v nich uloženého peněžitého trestu nebo pokuty na nejvyšší možnou výměru, ve které by mohly být uloženy, jestliže by se o spáchaném trestném činu nebo jiném deliktu rozhodlo podle právního řádu České republiky, pokud je takto zjištěna výměra nižší než výměra uvedená v uznávaném rozhodnutí.

(5) Peněžitý trest, pokutu, náhradu škody, náhradu nákladů řízení nebo peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí uložené rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních krajský soud přepočte z cizí měny na českou měnu podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ke dni, kdy byla uvedená rozhodnutí vydána.

(6) Pokud byla rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. d) uložena povinnost zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí, krajský soud uloží odsouzenému, aby uznanou peněžitou částku složil ve lhůtě jím stanovené na účet krajského soudu.

(7) Náhradní trest odnětí svobody za nevykonaný peněžitý trest může soud stanovit pouze v případě, že stát, který o uznání a výkon rozhodnutí požádal, v zasláném osvědčení⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1 takovou možnost připouští, přičemž trestní sazba uloženého náhradního trestu odnětí svobody nesmí přesáhnout výši, která je v osvědčení⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1 tímto státem uvedena, zároveň nejvyšší trestní sazbu náhradního trestu odnětí svobody uvedenou v trestním zákoně.

§ 460u

(1) Pokud tento oddíl nestanoví jinak, postupuje krajský soud při

- a) výkonu peněžitého trestu uloženého uznaným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. a) přiměřeně podle ustanovení hlavy dvacáté první upravujících výkon peněžitého trestu,
- b) vymáhání pokuty uložené uznaným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. a) podle občanského soudního řádu,
- c) vymáhání nákladů řízení státu stanovených uzna-

ným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. c) přiměřeně podle ustanovení hlavy dvacáté první upravujících vymáhání nákladů trestního řízení stanovených paušální částkou.

(2) V případě, že odsouzený nesplní povinnost zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí uloženou uznaným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. d) ve lhůtě stanovené krajským soudem, postupuje krajský soud při výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu.

(3) Uznáný nárok na náhradu škody a na náhradu nákladů řízení přiznaný poškozenému nebo jiné osobě uznaným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 460o odst. 1 písm. b) a c) uplatňuje poškozený nebo jiná osoba v občanskoprávním řízení.

(4) Prokáže-li odsouzený, že peněžitou sankci nebo plnění uložené v rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních částečně nebo úplně uhradil v jakémkoli státě, krajský soud rozhodne v případě uhrazení celé peněžité částky o upuštění od výkonu takového rozhodnutí nebo v případě uhrazení poměrné části uložené peněžité částky o výkonu takového rozhodnutí ve zbylé výši peněžitého trestu, pokuty, nebo zbylé povinnosti k náhradě škody, náhradě nákladů řízení nebo povinnosti zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí. Před rozhodnutím si krajský soud v této věci vyžádá stanovisko příslušného orgánu státu, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá; v případě potřeby může krajský soud požádat tento příslušný orgán o neprodlené zaslání potřebných dodatečných podkladů a doplnění. Proti rozhodnutí krajského soudu je přípustná stížnost.

(5) Krajský soud učiní úkony směřující k upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, byla-li odsouzenému v České republice udělena milost nebo amnestie nebo jakmile ho příslušný orgán státu, o jehož rozhodnutí jde, informoval o v tomto státě udělené amnestii, milosti nebo jiném rozhodnutí, opatření či skutečnosti, v jejichž důsledku se uznané rozhodnutí stalo nevykonatelným. Jestliže amnestií, milostí, jiným rozhodnutím nebo opatřením anebo v důsledku jiné skutečnosti byly peněžitý trest, pokuta, povinnost k náhradě škody nebo nákladů řízení nebo povinnost zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí zmírněny anebo prominuty jen zčásti, krajský soud rozhodne o výkonu rozhodnutí ohledně jejich zbytku. Proti rozhodnutí krajského soudu je přípustná stížnost.

§ 460v

Informační povinnost

(1) Krajský soud bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, o

- a) odmítnutí uznání a výkonu takového rozhodnutí z důvodů uvedených v § 460r a 460s, včetně uvedení důvodu odmítnutí,
- b) snížení výměry uloženého peněžitého trestu nebo pokuty podle § 460t odst. 4,
- c) zastavení nebo upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí podle právních předpisů České republiky upravujících výkon rozhodnutí, včetně uvedení důvodu takového postupu,
- d) úplném nebo částečném upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí podle § 460u odst. 4 nebo 5,
- e) provedení výkonu uznaného rozhodnutí,
- f) nařízení výkonu náhradního trestu odnětí svobody stanoveného podle § 460t odst. 7.

(2) Uzná-li to za potřebné, může krajský soud vyrozumět příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který vydal rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, o dalších významných skutečnostech neuvedených v odstavci 1, které mají nebo mohou mít vliv na řízení o uznání a výkonu zasláného rozhodnutí.

Postup při předání rozhodnutí
o peněžitém trestu a plněních do jiného
členského státu Evropské unie za účelem
jeho uznání a výkonu

§ 460w

(1) Je-li to zapotřebí pro zajištění řádného výkonu rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních, může soud, který takové rozhodnutí vydal, předat toto rozhodnutí příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie za účelem jeho uznání a výkonu, pokud má odsouzený v tomto jiném členském státě Evropské unie majetek nebo obvyklé bydliště. Jde-li o rozhodnutí, kterým byla poškozenému přiznána náhrada škody vůči odsouzenému nebo kterým byla poškozenému nebo jiné osobě přiznána náhrada nákladů řízení, předá soud toto rozhodnutí jinému členskému státu Evropské unie na základě žádosti poškozeného nebo této jiné osoby o jeho předání.

(2) Je-li příslušných k převzetí výkonu rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních více členských států, soud takové rozhodnutí předá do toho státu, ve kterém lze vzhledem k majetku odsouzeného v tomto státě, a případně též vzhledem k podmínkám uznání a výkonu takového rozhodnutí stanoveným právním řádem jiného členského státu Evropské unie, nejspíše předpokládat, že rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních bude úspěšně vykonáno.

(3) Do jiného členského státu Evropské unie, který je žádán o uznání a výkon rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních, je třeba zaslat rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se žádá, spolu s osvědčením⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1 přeloženým do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků jiného členského státu Evropské unie, který je žádán o uznání a výkon takového rozhodnutí, nebo do jazyka, v němž je tento stát ochoten rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních přijmout.

(4) Na žádost příslušného orgánu jiného členského státu Evropské unie, který je žádán o uznání a výkon rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních, poskytne soud dodatečné informace a doplnění potřebná pro účely uznání a výkonu tohoto rozhodnutí.

(5) Soud neprodleně informuje příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, který je žádán o uznání a výkon rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních, byla-li odsouzenému v České republice udělena milost nebo amnestie, nebo o jiném rozhodnutí, opatření či skutečnosti, v jejichž důsledku se uznané rozhodnutí stalo nevykonatelným nebo vykonatelným jen částečně, včetně skutečnosti, že odsouzený již uhradil celou peněžitou částku, jejíž zaplacení mu bylo uloženo rozhodnutím o peněžitém trestu a plněních, nebo její část.

§ 460x

(1) Bylo-li rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních předáno z České republiky do jiného členského státu Evropské unie podle § 460w za účelem jeho uznání a vykonání, nelze takové rozhodnutí v České republice vykonat, s výjimkou případu, kdy byl soud, který takové rozhodnutí předal do jiného členského státu Evropské unie, informován příslušným orgánem tohoto státu o tom, že

- a) zasláné rozhodnutí nebylo v tomto jiném členském státu Evropské unie uznáno a vykonáno; právo na výkon rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních však na Českou republiku nepřechází v případě, že takové rozhodnutí nebylo příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie uznáno z důvodu, že v tomto jiném členském státě již bylo vydáno rozhodnutí vůči téže osobě v téže věci pro tentýž skutek, nebo bylo takové rozhodnutí vydáno a vykonáno v jiném státě, nebo
- b) zasláné rozhodnutí nebylo v tomto jiném členském státu Evropské unie vykonáno, nebo bylo vykonáno jen částečně z důvodu udělené amnestie, milosti nebo jiného rozhodnutí, opatření či skutečnosti, v jejichž důsledku se uznané rozhodnutí nebo jeho část staly v tomto jiném členském státu nevykonatelnými.

(2) Právo na výkon rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních přechází z důvodů uvedených v odstav-

ci 1 na Českou republiku v rozsahu, v jakém toto rozhodnutí nebylo vykonáno jiným členským státem Evropské unie, který byl požádán o jeho uznání a výkon.

§ 460y

Společné ustanovení

(1) V řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních a při předání rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních do jiného členského státu Evropské unie za účelem uznání a výkonu může krajský soud požádat Ministerstvo spravedlnosti o součinnost při zjišťování potřebných informací, zejména o zjištění příslušného orgánu jiného členského státu, kterému má být zasláno rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních, nebo o ověření podmínek stanovených právním řádem tohoto jiného členského státu pro uznání a výkon rozhodnutí o peněžitém trestu a plněních.

(2) Peněžní prostředky získané výkonem rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1, které náležejí státu, připadají státu, který rozhodnutí uvedené v § 460o odst. 1 vykonal, není-li mezi příslušnými státy dohodnuto jinak. Peněžní prostředky získané výkonem uznaného rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeného v § 460o odst. 1 písm. b) náležejí poškozenému. Nejde-li o náhradu nákladů řízení státu, náležejí peněžitě získané prostředky výkonem uznaného rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeného v § 460o odst. 1 písm. c) osobě, které byla náhrada těchto nákladů přiznána.

(3) Dohodu uvedenou v odstavci 2 je oprávněno uzavřít Ministerstvo spravedlnosti. Soud příslušný podle § 460p a 460w může podat Ministerstvu spravedlnosti návrh na uzavření takové dohody.

(4) Náklady vykonávacího řízení hradí stát, který rozhodnutí uvedené v § 460o odst. 1 uznal a vykonal.

znění zákona č. 253/2006 Sb., odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 2 zní:

„(1) Do evidence Rejstříku trestů se zaznamenávají též údaje o odsouzení cizozemským soudem, jestliže o uznání rozhodnutí takového soudu rozhodl soud příslušný podle zvláštního právního předpisu²⁾ a uznané rozhodnutí bylo cizozemským soudem vydáno pro čin trestný i podle práva České republiky.

²⁾ § 452, 458 a 460p trestního řádu.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o soudnictví ve věcech mládeže

Čl. III

Zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění zákona č. 383/2005 Sb. a zákona č. 253/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 26 odst. 3 věta první včetně poznámky pod čarou č. 14 zní: „Vyhoštění ve výměře od jednoho do pěti let může soud pro mládež uložit jen za podmínek stanovených v trestním zákoně¹⁴⁾; u mladistvého, který je občanem Evropské unie, musí být navíc splněna podmínka, že neuložením tohoto druhu trestního opatření by došlo k vážnému ohrožení bezpečnosti státu nebo veřejného pořádku, nebo že vyhoštění je v nejlepším zájmu takového mladistvého.

¹⁴⁾ § 57 trestního zákona.“.

2. V § 26 odst. 3 větě druhé se slova „Přitom přihlédně též“ nahrazují slovy „Při ukládání vyhoštění přihlédně soud pro mládež též k nejlepšímu zájmu mladistvého, zejména“.

3. Za § 75 se vkládá nový § 75a, který včetně nadpisu zní:

„§ 75a

Výkon trestního opatření vyhoštění

Nebyl-li mladistvý, který je občanem Evropské unie, vyhoštěn do dvou let od pravomocného uložení trestního opatření vyhoštění, předseda senátu soudu pro mládež ověří, zda nenastaly skutečnosti, pro které trest vyhoštění nelze uložit.“.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o Rejstříku trestů

Čl. II

V § 4 zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Topolánek v. r.

⁶⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

⁷⁾ Příloha rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

⁸⁾ Článek 16 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.“.

346**ZÁKON**

ze dne 5. prosince 2007,

kterým se mění zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

vykonávají rozhodující vliv na jeho řízení či provozování.“.

Čl. I

Zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 359/1999 Sb., zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 109/2006 Sb. a zákona č. 267/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 30 odstavec 4 zní:

„(4) K zaměstnávání odsouzeného u jiného subjektu než věznice je třeba předchozího písemného souhlasu odsouzeného; to neplatí, pokud je odsouzený zaměstnáván Českou republikou, krajem, obcí, dobrovolným svazkem obcí nebo subjektem, který jimi byl zřízen či založen a v němž mají většinovou majetkovou účast, většinový podíl na hlasovacích právech anebo

2. V § 30 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Odsouzený může souhlas uvedený v odstavci 4 odvolat prohlášením učiněným vůči Vězeňské službě. Pokud prohlášení nemá písemnou formu, zaměstnanec Vězeňské služby o prohlášení odsouzeného učiní bezodkladně zápis, který předloží odsouzenému k podpisu. Účinky odvolání souhlasu nastávají uplynutím posledního dne kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po měsíci, v němž odsouzený souhlas odvolal. Odvolání souhlasu odsouzeným se nepovažuje za odmítnutí práce.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

Vlček v. r.**Klaus v. r.****Topolánek v. r.**

347

ZÁKON

ze dne 5. prosince 2007,

**kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech
a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 360/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb. a zákona č. 253/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 2 se za slovo „činnosti“ vkládají slova „a další činnosti“.

2. § 7 zní:

„§ 7

(1) Státní dohled nad exekuční činností a nad činností exekutora podle § 74 odst. 1 písm. b) vykonává Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“). Ministerstvo provádí státní dohled i na základě písemných podnětů právnických nebo fyzických osob.

(2) Ministerstvo při výkonu státního dohledu prověřuje zákonnost postupu soudního exekutora, dodržování kancelářského řádu a plynulost a délku exekučního řízení.

(3) Ministerstvo je při výkonu státního dohledu oprávněno

- a) provádět pravidelné kontroly exekutorských úřadů,
- b) nahlížet do spisů, listin a evidenčních pomůcek exekutora, pořizovat si z nich výpisy a kopie,
- c) požadovat ve lhůtě, kterou stanoví, písemné vyjádření exekutora k věci, která je předmětem státního dohledu,
- d) požadovat ústní vysvětlení exekutora, popřípadě jeho zaměstnance k věci, která je předmětem státního dohledu, pokud písemné vyjádření podle písmene c) není nutné nebo je nedostatečné,
- e) vstupovat do prostor exekutorského úřadu po předchozím oznámení soudnímu exekutorovi nebo jeho zástupci, který je vedením úřadu pověřen.

(4) Exekutor je povinen ministerstvu při výkonu státního dohledu poskytnout požadovanou součinnost tím, že

- a) zašle ve lhůtě stanovené ministerstvem kopie požadovaných listin, případně na dobu nezbytně nutnou spis,
- b) poskytne písemné vyjádření podle odstavce 3 písm. c),
- c) na předvolání se dostaví k podání ústního vysvětlení podle odstavce 3 písm. d).

(5) Komora vykonává dohled nad činností exekutora a nad řízením činnosti exekutorského úřadu. Pro výkon dohledu platí obdobně odstavce 3 a 4.“

3. Za § 7 se vkládá nový § 7a, který zní:

„§ 7a

Drobné nedostatky v exekuční a další činnosti exekutora nebo drobné poklesky v chování ministerstva nebo Komora exekutorovi písemně vytkne.“

4. Za § 8 se vkládá nový § 8a, který zní:

„§ 8a

(1) Komora je povinna do 30 dnů předložit ministerstvu veškeré stavovské předpisy přijaté jejími orgány. Tím není dotčeno ustanovení § 110 odst. 8.

(2) Má-li ministr za to, že stavovský předpis Komory je v rozporu se zákonem, je oprávněn podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho přijetí návrh na jeho přezkoumání soudem.“

5. § 27 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 3a zní:

„§ 27

**Vykonavatel exekutora a další zaměstnanci
exekutora**

(1) Exekutor může zaměstnávat v pracovním poměru vykonavatele exekutora a další zaměstnance.

(2) Exekutor může vykonavatele exekutora pověřit provedením úkonů, které ve výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu provádí vykonavatel^{3a}). Další zaměstnance může pověřit vykonáním jednoduchých úkonů, které souvisí s exekuční činností nebo další činností.

(3) Vykonavatelem exekutora může být občan České republiky, který

- a) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- b) je bezúhonný,
- c) má úplné středoškolské vzdělání,
- d) je v pracovním poměru u exekutora po dobu nejmeně 1 roku,
- e) složil kvalifikační zkoušku vykonavatele exekutora.

(4) Rozsah a způsob kvalifikační zkoušky vykonavatele exekutora určí Komora podle § 110 odst. 7 písm. c) a § 110 odst. 8.

^{3a)} § 265 odst. 2 a 3 občanského soudního řádu.

§ 46 a následující vyhlášky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění pozdějších předpisů.“.

6. V § 31 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „ , a pro výkon státního dohledu“.

7. V § 44 odstavec 3 zní:

„(3) Usnesení se doručí exekutorovi, oprávněnému, povinnému a orgánu, který je pověřen vedením centrální evidence exekucí. Orgánům pověřeným vedením evidence (rejstříků) právnických osob¹⁶⁾, katastrálnímu úřadu, v obvodu jehož územní působnosti se nachází sídlo soudu, který exekuci nařídil, případně dalším orgánům či osobám se usnesení doručí, jen je-li to potřebné pro vedení exekuce.“.

8. V § 44 se na konci odstavce 7 doplňuje věta „Věta první a druhá se nepoužije, je-li povinným stát.“.

9. V § 44 se na konci odstavce 10 doplňuje věta „Podá-li povinný odvolání k rukám exekutora, je ten povinen postoupit je bez zbytečného odkladu příslušnému soudu; doručení exekutorovi je zachována lhůta k podání odvolání.“.

10. V § 46 odst. 3 se věta druhá nahrazuje větou „Exekutor písemně oznámí soudu a těm, kterým se doručuje usnesení o nařízení exekuce, že upustil od provedení exekuce.“.

11. V § 47 odst. 1 se za slova „Exekutor poté, co mu bylo doručeno usnesení o nařízení exekuce, posoudí, jakým způsobem bude exekuce provedena, a vydá“ vkládají slova „nebo zruší“.

12. V § 53 odst. 2 větě první se slova „§ 250a“ nahrazují slovy „§ 260a“.

13. V § 55 odst. 3 se slova „oprávněnému, povinnému, exekutorovi pověřenému provedením exekuce a katastrálnímu úřadu, v obvodu jehož územní působnosti se nachází sídlo soudu, který exekuci nařídil“ nahrazují slovy „těm, kterým se doručuje usnesení o nařízení exekuce“.

14. Za § 55 se vkládá nový § 55a, který zní:

„§ 55a

Soud exekuci na návrh účastníků nezastaví, nejsou-li zaplacený náklady exekuce.“.

15. V § 56 se slova „sám nebo“ nahrazují slovy „osobně nebo prostřednictvím svého zaměstnance anebo“ a slovo „pošty“ se nahrazuje slovy „provozovatele poštovních služeb“.

16. V § 66 odst. 7 se za slova „§ 328a“ vkládají slova „odst. 1“.

17. V § 68 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Náklady exekuce se uspokojují jako pohledávky nákladů řízení ve skupině uvedené v § 337c odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu.“.

18. V § 70 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Náklady exekuce se uspokojují jako pohledávky nákladů řízení ve skupině uvedené v § 338ze odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

19. V § 87 odst. 1 se za slova „Náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada“ vkládají slova „paušálně určených či účelně vynaložených“.

20. V § 88 odst. 3 se číslo „3“ nahrazuje číslem „8“.

21. V § 88 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Případné vyjádření k námitkám adresované soudu exekutor doručí také tomu, kdo námitky podal.“.

22. § 89 zní:

„§ 89

Dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavinil. V případě zastavení exekuce pro nemajetnost povinného hradí paušálně určené či účelně vynaložené výdaje exekutorovi oprávněný.“.

23. V § 94 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Ministerstvo může v souvislosti s výkonem státního dohledu nahlížet do spisů týkajících se činností exekutora podle § 74 odst. 1 písm. b) bez souhlasu žadatele.“.

24. V § 95 odst. 1 se za slovo „působnosti“ vkládá slovo „ministerstvo“,

25. § 96 včetně nadpisu zní:

„§ 96

Půjčování spisů

Exekutor předá kopie požadovaných listin, případně na dobu nezbytně nutnou půjčí své spisy na základě odůvodněné písemné žádosti a za podmínek uvedených v § 94 odst. 2 orgánům činným v trestním

řízení, soudům, finančním úřadům, katastrálním úřadům a znalcům. Na půjčování spisů ministerstvu se vztahuje § 7 odst. 4 písm. a); obdobně se postupuje při předkládání věci soudu v souvislosti s rozhodováním o opravném prostředku proti rozhodnutí exekutora.“.

26. V § 111 odst. 6 písmeno c) zní:

„c) organizuje odbornou výchovu exekutorů, kandidátů, koncipientů a vykonavatelů exekutora a zajišťuje publikační, studijní, dokumentační a informační činnost,“.

27. V § 116 odst. 2 se za slovo „zákonem“ vkládají slova „nebo stavovským předpisem“.

28. V § 117 odst. 5 se číslo „3“ nahrazuje číslem „6“ a slova „1 roku“ slovy „2 let“.

29. V § 117 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Do šestiměsíční lhůty se nezapočítává doba, po kterou byly činěny přípravné úkony k prověření, zda ke kárnému provinění došlo; tato doba nesmí být delší dvou měsíců.“.

30. V § 125 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Za poskytnutí údajů z Centrální evidence

exekucí náleží Komoře odměna, kterou stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení § 7a zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se vztahuje na drobné nedostatky v exekuční a další činnosti exekutora nebo drobné poklesky v chování, k nimž došlo ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Zaměstnanci soudního exekutora vykonávající práci vykonavatele musí splnit podmínky uvedené v § 27 odst. 3 nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy bude schválen ministrem stavovský předpis Komory upravující kvalifikační zkoušky vykonavatelů soudních exekutorů.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2008.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Topolánek v. r.

348**ZÁKON**

ze dne 5. prosince 2007,

kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I**Změna zákona o účetnictví**

V zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 669/2004 Sb. a zákona č. 264/2006 Sb., § 38a včetně poznámek pod čarou č. 8 a 8a, zní:

„§ 38a

Občanská sdružení, jejich organizační jednotky⁸⁾, které mají právní subjektivitu, církve a náboženské společnosti^{8a)} nebo církevní instituce, které jsou církevní právnickou osobou⁹⁾, a honební společenstva¹⁰⁾ mohou vést účetnictví podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb., pokud jejich cel-

kové příjmy za poslední uzavřené účetní období nepřesáhnou 3 000 000 Kč; přitom se na ně vztahují ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, a jeho prováděcích právních předpisů, která upravují účtování v soustavě jednoduchého účetnictví, ve znění účinném k 31. prosinci 2003.

⁸⁾ § 6 odst. 2 písm. e) zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění zákona č. 342/2006 Sb.

^{8a)} § 6 odst. 1 zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech).“.

Čl. II**Účinnost**

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2008.

Vlček v. r.**Klaus v. r.****Topolánek v. r.**

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. **Závěrečné vyúčtování** se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2008 činí 5 000,- Kč) – **Vychází** podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAHÖ – i – centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadišská 786; **Teplice:** Knihkupectví L&N, Masarykova 15; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od začátku předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslo 516 205 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.